

[Steen Folke]

ske regering rede til at gå ind for en indskrænkning eller udhuling af vetoretten, som en sådan procedureændring efter min mening vil indebære? Det ville være rart at få svar på.

Jeg vil sige til hr. Robert Pedersen - nu kan vi jo ikke inden for disse rammer nå at diskutere udenrigspolitikken indhold - at det ikke er rigtigt, når han uden videre tager mig til indtægt for en række sider af EFs udenrigspolitik. Jeg mener, EF alt for længe lå underdrejet f. eks. i forhold til Camp David-aftalerne. Jeg mener, det er meget trist, at EF selv i dag ikke er nået frem til at anerkende, at PLO er den autentiske repræsentant for det palæstinensiske folk, for nu at bruge den problemstilling.

Hr. Robert Pedersen nævnte også, at jeg tilsluttede mig Lomékonventionen eller ikke havde kritiseret den. Så ved han meget lidt om, hvad jeg har gjort og sagt. Jeg har her fra talerstolen kritiseret den sønder og sammen, og jeg har skrevet artikler om det osv. osv. Det er altså ikke rigtigt, at jeg blot har tilsluttet mig det konkrete indhold i den politik, EF faktisk har ført, men en længere debat herom kan vi ikke nå nu.

Hr. Arne Christiansens indlæg undrede mig på et enkelt punkt, og det var med hensyn til ordet »union«; det var meget odiøst, at EF-modstanderne her fælt havde indsmuglet dette ord i debatten og sågar i vores dagsorden. Det, det drejede sig om, var jo en akt, ikke en union. Det undrer mig, ja, det ryster mig, at markedsudvalgets formand ikke er klar over, at det tysk-italienske forslag om en akt drejer sig om en europæisk union. Jeg ved godt, at hr. Arne Christiansen ikke kan lide, at vi taler om det. Der har vi et af tabuerne. Han var meget kritisk over for socialdemokratiets holdning til tabuer, men der var et eksempel på et venstretabu. Vi må altså ikke tale om det, som hr. Genscher gerne taler om, som den tysk-italienske plan direkte drejer sig om, nemlig om en europæisk union. Det er ikke os, der har fundet på det ord, og det er ikke os, der elegant eller uelegant har prøvet at få det ind i debatten, det er såmænd det tysk-italienske forslag i sig selv. Vi har til overflod igennem markedsudvalget fået et notat, som hedder Europæisk Union, et notat, som handler om det tysk-italienske forslag. Men vi andre må altså ikke have lov at sige det. Jeg kan godt forstå,

hvorfor hr. Arne Christiansen ikke kan lide det, og jeg kan også godt forstå, at hr. Ole Bernt Henriksen hellere vil kalde det en koncert. Prøv at hviske det i øret til hr. Genscher, om han ikke ville være så flink at kalde det en europæisk koncert i stedet for; det kan være, det ville glide lettere ned så.

Hr. Erhard Jakobsen syntes, det var en skindebat, og mente ikke, den førte til noget. Det er klart, at flommeeuropæere ikke har brug for denne debat; det er kun, hvis man ønsker at fastholde et kritisk søgelys på EF-udviklingen, at man har brug for debatter af denne her karakter. Det siger sig selv, det ikke er hr. Erhard Jakobsens sag.

Jeg kan ikke nå at kommentere flere indlæg i denne omgang, men vil muligvis vende tilbage.

Robert Pedersen (S):

Kun to korte bemærkninger til hr. Steen Folke fra sidste omgang. Jeg tror, de fleste mennesker var enige i, at Camp David-aftalen i sig selv var et godt skridt på vejen til at skabe fred mellem to nationer. Men da man opdagede, at denne fredsproces ikke spredte sig videre til Jordan og andre lande, hilste et flertal af danskere, herunder hr. Steen Folke, fra et sted, jeg ikke må citere, at det var godt, at VS var med til at løse op for den lidt forkrøblede forhandlingssituation, man var kommet i.

Jeg har imidlertid ikke sagt, at hr. Steen Folke var begejstret for Lomékonventionen. Jeg nævnte til sidst hvad der politisk var sket i fortiden, hvor man frygtede, at bistanden til udviklingslandene kunne blive forringet; så måtte man indrømme, at de to konventioner havde betydet et skridt i en god retning, og det har jo også vist sig, at Danmark siden den tid har levet op til sine forpligtelser med at yde de 0,7 pct. af bruttonationalproduktet til udviklingslandene.

Jeg har haft tid til meget grundigt at læse det af hr. Steen Folke fremsatte forslag til motiveret dagsorden. Der er enkelte punkter i det, som jeg godt kan forstå og acceptere, men hele konklusionen af dette forslag er rent negativ, således at jeg synes, at der i udenrigsministerens tale var de elementer, der skulle med til at få hele billedet, og derfor vil jeg gerne tillade mig at fremsætte følgende: